

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ZA NEKAJ VEČ KOT
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izveniš sebi,
nečelj in pramnikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Reentered 4d Series Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 1. — Štev. 1.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 2, 1941 — ČETRTEK, 2. JANUARJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

NEMČIJA OSVAJA BALKAN

BOLGARSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK NA POTI NA DUNAJ...PRAVI, DA JE BILA ZASLUGA NEMČIJE, DA JE BIL LETO 1940 ZA NAROD TAKO SREČEN IN USPEŠEN

Včeraj popoldne so je bolgarski ministrski predsednik dr. Bogdan Filov s svojo sooprogo in tajnikov odpeljal iz Sofije na Dunaj. Z istim vlakom se je tudi peljal v Berlin nemški poslanik v Sofiji baron Herbert von Richthofen.

Glede Filovega potovanja je bilo uradno naznanjeno, da je šel na Dunaj, da se po daljši bolezni pusti zdravniško preiskati ter si je v ta namen izbral pravoslavne praznike, ki se prične 6. januarja in se končajo 15. januarja.

Predno je odpotoval je bil novoletni praznik navzoč pri Te Deumu v katedrali, kjer je bil tudi kralj Boris s svojo družino, ministri in diplomatski zastopniki. Po cerkvenih opravilih je Filov govoril po radio ter je narodu v novem letu voščil mir, srečo in napredek.

"Leto 1940," je rekel med drugim, "je bilo za Bolgarsko srečno. Navzle temu, da divja vojna zelo blizu naših meja, se nam je posrečilo obvarovati domovino pred strahotami vojne. In še več: preteklo leto smo bili priča razpada krivične neulne mirovne pogodbe ter smo zopet dobili izgubljen Dobrudžo. In to smo dosegli s pomočjo in posredovanjem velikih voditeljev Nemčije in Italije. Bolgarski je bila tedaj izpolnjena njena največja želja.

"Danes smo stopili v Novo leto z novim upanjem na boljše bodočnost Bolgarske in s trdno vero v pravico. Toda v svečanem trenutku ne smemo

pozabiti narodnega pregovora: "Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal." In spominjamo se še druge resnice: "Vsak narod si vstvari sam svojo srečo."

"Zato ne pozabimo, da je celovito od nas, kako bo naša bodočnost leta 1941."

Svoj govor je zaključil s pozivom na narod, da ostane edin in vdan svojemu vladarju in tako bo leto 1941 za bolgarski narod srečno in uspešno.

Vsled nenadnega odhoda ministrskega predsednika Filova, diplomatski krogi ugledajo marsikaj o pomenu njegovega potovanja na Dunaj. Diplomati so mnenja, da mu bodo nemški voditelji pojasnili namen nemškega vojaštva na Rumunskem. Filov sam želi tudi vedeti, kaj namerava Nemčija s toliko armado na Rumunskem in kaj bo zahtevala od Bolgarske, ako bo nemška armada vdarila na Grško.

Po poročilu iz Beograda bo imel bolgarski ministrski predsednik razgovor z nemškim vnanjim ministrom Joachimom von Ribbentropom.

Kot pravijo poročila, ki prihajajo iz zanesljivega vira iz Brasova na Rumunskem, prihajajo nemški vlaki z vojaštvom in vojnimi materijalom tako naglo na Rumunsko, da so bili rumunski vlaki skoro popolnoma vstavljeni. Potniki morajo v mnogih slučajih čakati po 18 ur, da dobe kak vlak v Bukarešto.

Angl. letalci delavni

Angleška zračna sila v Sredozemlju je obhajala Novo leto s tem, da je naznanila, da so njeni bombniki metali bombe na najmanj šest italijanskih najvažnejših mest, kakor na vojno pristanišče Taranto, Palermo, Napolj, Torre Annunziata, na vojaške koncentracije v Libiji in Eritreji ter na oblegano Bardijo.

Nek angleški mehaniziran oddelček je prodril nad 70 milj v Libijo ter je zasedel zapuščen letališče blizu Tobruka. V torek so angleški aeroplani

ni tudi bombardirali Kolin ob Reni, Ijmuiden, Rotterdam, o. tok Schouwen in zelo važni most v Emmerichu.

Nemški aeroplani pa so v znamenju bombardirali London, Liverpool in več mest sredi otoka.

Vlada je poklicala v London več sto vojaških inženirjev, da če treba, z dinamitom razstrelijo poslopja, ki so v nevarnosti, da se porušijo, ker so jih pri zračnem napadu v nedeljo ponoči poškodovale nemške bombe.

GRKI STALNO NAPREDUJEJO

Nek zastopnik grške vlade je naznanil, da so grške čete pregnale Labe z zelo utrjenih grških postojank okoli Klisure v jugozapadni Albaniji in da je v njih roč padel bogat vojni plen, med drugim 12 topov, 15 strojnic, več tisoč pušk ter velike zaloge streljiva. Italjani so se umaknili iz Klisure in Tepelenija že pred več dnevi ter so se zakopali po hribih v bližini.

V bojih ob obrežju, zlasti severno od Kinare so Grki zaplenili ali pa uničili več laških tankov. Na tem kraju so Grki

zopet napredovali, kakor tudi na ostalih krajih fronte. Tudi na krajih, kot severno od Pogradeca, kjer se Italjani zelo trdno drže, Grki zlomijo vsak odpor.

Nastalo je zelo lepo vreme, kar je jako ugodno za Grke. Italjani so skušali z aeroplani zadržati Grke v njihovem prodiranju, toda grški protiletalski topovi zadevajo zelo dobro, tako da morajo italijanski aeroplani ostati v višini najmanj 9000 čevljev, vsled česar morejo le redokdaj zadeti svoj cilj.

Za 10 bilijonov dolarjev vojnih naročil

Značilno poročilo narodno-obrambne komisije. — V zadnjih dveh mesecih je dobilo milijon oseb delo in zaslužek. Ogromna rezerva kovin.

Iz poročila narodno-obrambne komisije je razvidno, da izdelajo ameriške tovarne vsak mesec 2400 motorjev za letala, 700 letal, nad 10 tisoč avtomatičnih pušk in 100 tankov. Pri obrambnem programu je dobilo v zadnjih dveh mesecih milijon oseb delo in zaslužek. Do prihodnjega novembra bo treba nadaljnjih milijonov delavcev.

Narodno-obrambna komisija je odobrila kontrakte v znesku več kot 10 tisoč milijonov dolarjev. Armada in mornarica sta naročila za 3 tisoč milijonov dolarjev ladij, 1 tisoč 500 milijonov dolarjev sta dali za gradnjo hiš in razširjenje tovarn, en tisoč 500 milijonov za letala, 600 milijonov dolarjev za municijo, 500 milijonov dolarjev za topove ter 400 milijonov dolarjev za truke in tanke.

Če vpoštevamo sedanja domaća in angleška naročila, bo morala ameriška industrija proizvesti 50 tisoč letal in 130 tisoč motorjev za letala, 9 tisoč 200 tankov, 2 milijona 55 tisoč vsakovrstnih topov in k njim spadajoče municije, 380 vojnih in 200 trgovskih ladij, opremo za 200 kemp, obleko za 1 milijon 200 tisoč mož ter 50 tisoč truckov.

Kontrakti so oddani tudi za

zgradnjo 40 vladnih tovarn, med katerimi bodo: tovarna (edina na svetu) za masno produkcijo tankov; šest tovarn za eksplozivni material; pet tovarn za municijo ter pet tovarn za strojnice.

Naročenih je 400 tisoč avtomatičnih pušk, 1 milijon 300 tisoč navadnih pušk, 17 tisoč težkih in 25 tisoč lahkih topov, 13 tisoč možnarjev, 300 tisoč strojnic in 33 milijonov nabojev.

Vsakihi dvanaest dni bo zgrajena že vsaj ena vojna ladja.

Poročilo, čigar namen je bil obvestiti javnost o delu komisije izza njene ustanovitve meseca maja, je bilo objavljeno nekaj ur po slovitnem predsednikovem govoru glede takojšnje in izdatnejše pomoči Angliji.

Nadalje poroča komisija, da so bile tekom zadnjih mesecev nagradene ogromne množine kovin, potrebnih za vojno industrijo, predvsem cinka, antimona, mangana, tungstena in kroma.

Storjeno je bilo tudi vse potrebno za povečano produkcijo aluminija, ki je za produkcijo letal bistvene važnosti.

Popravljenih je bilo 80 tisoč milj cest za olajšanje in pospeševanje prometa.

Hitler napoveduje zmago nacijzma

Kancelar Hitler je z ozirom na govor predsednika Roosevelta v torek objavil dva razglasa, enega na narodno socialistično armado, drugo pa nt nemški narod.

V svojem povelju na armado je rekel, da je hrabra nemška vojska z orožjem izvojevala zmage, katerim ni primere v zgodovini. Nato je zavrčal krivdo za sedanjo vojno na demokratske države ter rekel, da morajo biti vsi demokratski rogovileži uničeni in da bo nemška armada v letu 1941 na vseh frontah zmagala.

V svojem drugem razglasu, ki je bil namenjen nemškemu narodu, pa se norčuje iz sedanjih demokracij in njenih voditeljev. Rekel je, da je nesposobno in nesramno trditi, da hočete Nemčija in Italija zavojevati svet, kajti ravno sedanji gospodarji sveta morajo imeti vojno, da iz svojih posestev izbijejo več kapitala.

Nato pa, najbrže namigajoč na Združene države, je rekel:

"V državah, ki morajo hraniti komaj deset oseb na kvadratni kilometer in ki imajo na razpolago vse surovine sveta, je 10 do 12 milijonov nezaposlenih, to se pravi, toliko ljudi izgnanih iz človeške sreče—in vse to ne samo zaradi

poželjenja po dobičku, temveč vsled tega, ker je zabitost vladarjev teh plutokratskih demokracij zavrgla vse metode in odredbe, ki bi mogle v prid življenju vseh zadržati neomejeno sebičnost posameznikov."

"Vsaka sila, ki brani demokracije, bo umrla. To vojno bomo voditi do končnih posledic, to je, dokler zločinci, ki so za njo odgovorni, niso uničeni."

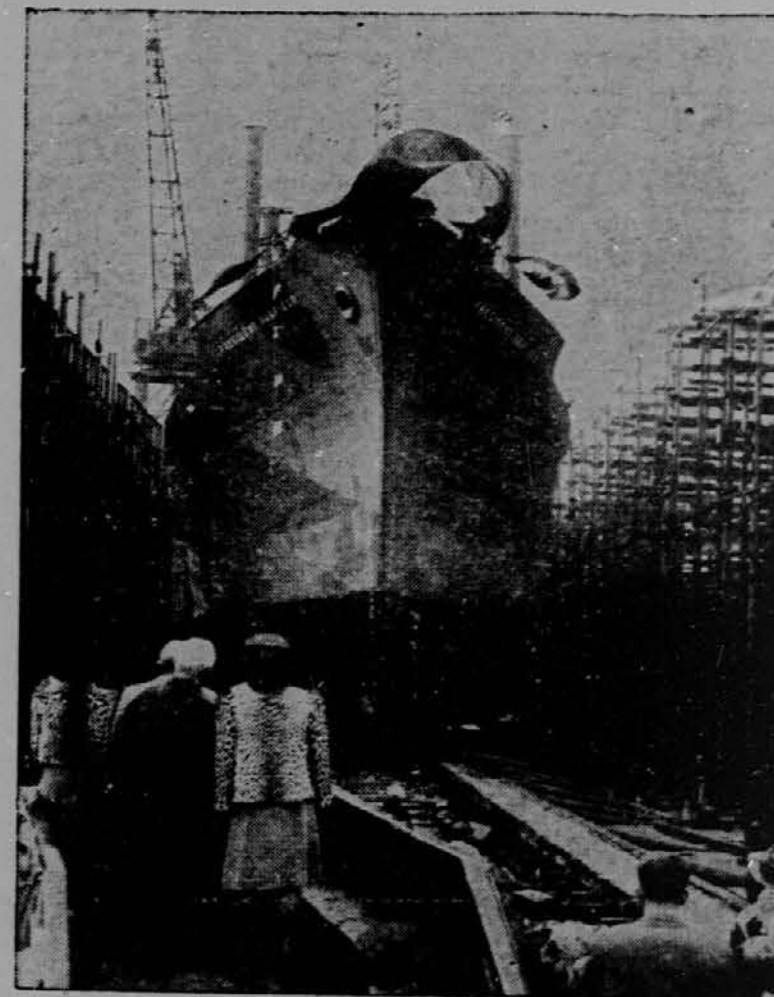
Zdravilo zoper ploska stopala

Na konvenciji narodne zveze chiroprastov v Bostonu je povedal dr. W. H. Johnson delegatom, da se mu je posrečilo najti sredstvo za odpravo ploskih stopal (flat feet). Kdor ima ploska stopala, naj vsak dan dvakrat po pet minut pobira s prsti na nogah frnikule (marbles) s tal.

Po Johnsonovem zatrdilu se to sredstvo skoro v vsakem slučaju obnese. Priporočljivo je svedra tudi, da nosijo ljudje s ploskimi stopali primerno obutev.

Ako je v Vaši naselbini zastopnik "Glasa Naroda", lahko dobite pri-njem Slovensko-Amerikanski Koledar za 1941.

NOVI AMERIŠKI TRGOVSKI PARNIK

V ladjedelnici v Newport News, Va., je bil pred nekaj dnevi spušen v morje najnovejši ameriški trgovski parnik "President Garfield", ki bo veljal tri milijone dolarjev.

AL SMITH O ROOSEVELTOVEM GOVORU

Bivši newyorški governor, ki se zadnja leta ne strinja s predsednikovo politiko, je imenoval njegov govor "prepričevalen in jasen."

Ko je bivši newyorški governor Alfred Smith obhajal prejšnji torek 67. obletnico svojega rojstva, je rekel časnikarjem, ki so ga obiskali v njegovem uradu v Empire State Buildingu, da se že precej časa ne strinja z Rooseveltovo politiko, vsekakor pa mora pohvaliti njegov nedeljski govor, v katerem je obljubil Angliji vso pomoč.

Govor je bil zelo prepričevalen in jasen. Roosevelt je pokazal, kje nas čevlji žuli. Radoveden sem, kakšen vtis je napravil govor na splošno ameriško javnost. Mogoče je presodila njegov globok pomen, mogoče ga je smatrala kot vsak drugi njegov govor.

Smith je prepričan, da bo Anglija z ameriško pomočjo mogla klubovati Nemčiji in Italiji in da totalitarni sili ne bosta zmagali. — Nobenega dvoma ni, — je poudaril, — da je treba z naciji in fašisti jasno in odkrito govoriti. Kaj drugega tako ali tako ne razumejo. Vsaka dežela išče vodstva Združenih držav, in dnevi molčečega voditelja so minili. To je moje mnenje. Musoliniju in Hitlerju je Amerika trn v peti in zato bi bilo nesposobno če bi jima izkazovala kakšno prijaznost.

Smithu niso povschi razni odbori in organizacije, ki skušajo vplivati na javno mnenje v izvenpolitičnih vprašanjih. — To spada izključno le v področje washingtonske vlade, — je dejal. — Ti odbori

pridejo prav edinole tistim, ki bi radi videli razcepljen ameriški narod. V nekaj dneh bo začel kongres zopet zborovati, in če ima katerikoli odbor kakšen predlog, naj ga predloži kongresu.

Kot najvažnejši notranjopolitični problem smatra Smith

Stavka pri Harvester Co.

CIO unija je proglasila štrajk ne oziraje se na kontrakt, ki ga ima kompanija z vlado. — Ford ne bo zaposlil odpuščenih delavcev.

V Fort Wayne, Ind., je pri International Harvester Company zastavkalo 2300 članov United Automobile Workers unije (CIO).

To se je zgodilo neoziraje se na kontrakte, ki ga ima kompanija z vlado. Tovarna izdeluje avtomobilске dele.

Stavka je izbruhnila, ko je predsednik lokalne unije, Ch. Shrock izjavil, da so se pogajanja izjalovila navzlic prizadevanjem zveznega posredovalca.

Piketi so že zastražili vhode.

Spor je nastal zaradi delavskih pogojev, ne pa zaradi mezd. Unija je dobila pri volitvah meseca maja izključno pravico zastopati delavce pri kolektivnih pogajanjih. Volitve je razpisal Delavski urad.

— S to kompanijo se je mogoče pogajati edinole skozi piketsko vrsto, — je rekel Chas. Shrock.

Onstran morja

Dva italijanska parnika potopljena

Iz Cetinja je v Beograd prišlo poročilo, po katerem sta bila na Jadranu zopet potopljena dva italijanska trgovska parnika.

En parnik je bil potopljen v južnem Jadranu blizu Bara. Parnik je potopila torpedovka, ali angleška, ali pa grška. Italijanski parnik je vozil vojaške truke v Albanijo.

Jugoslovanski ribiči so pomagali rešiti italijanske mornarje in vojaške. Koliko Italjanov je utonilo, poročilo ne pove.

Nemške ladje na Pacifiku

Nek avstralski parnik je rešil 500 mož, žena in otrok z Emirau otoka v Bismarkovih otokih, severovzhodno od Nove Guineje, kamor so jih pripeljale nemške bojne ladje 21. decembra.

Med rešenimi so Angleži, Francozi in Norvežani, ter so z naslednjih parnikov, ki so jih zadnje tedne potopile nemške ladje: Rangitane, Triona, Triadie, Triaster, Vinni, Turakina in Komata.

Vojašnica v Postojni zažgana

Kot pravi neko poročilo iz Beograda, so "neznane osebe" v ponedeljek ponoči zažgale vojašnico v Postojni. To poročilo je v Beograd poslal nek časnikarski poročevalec z italijanske meje.

Kot pravi poročilo, je vojašnica pogorela do tal in vojakii so se komaj rešili. Ker oblasti domnevajo, da je požar izzvela zlobna roka, je bilo tekom dneva v Postojni aretiranih več civilistov in cela garnizija je za čas preiskave v taboru.

revizijo davčnega sistema. Po njegovem mnenju bi bilo vladi mogoče uravnovesiti proračun, ne ozirajo se seveda na izdatke za oboroževanje, ki spadajo po vsej pravici v samostojen razred.

Stavka pri Harvester Co.

CIO unija je proglasila štrajk ne oziraje se na kontrakt, ki ga ima kompanija z vlado. — Ford ne bo zaposlil odpuščenih delavcev.

V Detroitu, ki jim je dal izvršilni odbor pravico zastavkati, so že drugič prosili za vladno pomoč v borbi proti Ford Motor Company, katera brez zadostnih vzrokov odpušta delavce.

Unijski uradniki so obvestili dr. Johna R. Steelmanna, načelnika posredovalne službe v delavskem departamentu, da Ford najbrž ne bo držal obljube in ne bo sprejel nazaj na delo 300 do 400 delavcev, ki jih je odpustil iz svoje River Rouge tovarne.

Unija se povsem strinja z načeli predsednika Roosevelta, da se v vojni industriji ne smejo pojavljati zastoji, nikakor pa ne more mirno gledati protiuinijskih dejanj Ford Motor Company. Njena naloga je zaščititi unijske člane in demokracijo.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation), Frank Sakser, President; J. Lapsha, Sec. — Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za štiri leta \$11.30. — Za New York na celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50. — Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izven sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. Telephone: CHelsea 3-1242

REUTHERJEV NAČRT

V nedeljo je govoril predsednik Roosevelt narodu in vsemu svetu, zavzel se je za pomoč Angliji. Kakšnih posebnih načrtov ni priporočal, pač je pa govoril za demokratično civilizacijo in bičal fašistične metode suženjstva.

Najbolj značilen je bil tisti del njegovega govora, v katerem je poudarjal potrebo sodelovanja med delom, kapitalom in vlado ter razpravljal o vlogi, ki jo bodo morali ameriški delavski sloji igrati v obrambi pred napadalnimi diktaturami.

Marsikdo je upal, da bo predsednik omenil tudi nedavno predlagani dalekosežni načrt za pomoč Angliji. Slednemu je znano, da ima Hitler v zraku premoč ter da bo premagal Anglijo, če je Združene države v teku prihodnjih par mesecev zadostno ne podpro z letali.

Izdelovalci letal pravijo, da stvar ni tako lahka kot se zdi človeku na prvi pogled.

Kaj enostavno je reči: — Toliko in toliko letal je treba zgraditi! — le malokdo pa pomisli, da bo poteklo še več mesecev, predno bo zgrajena potrebna mašinerija za masno produkcijo letal. Poleg tega je treba predelati aeroplanske tovarne, kar se tudi ne more zgoditi v nekaj dneh ali tednih.

Vsled tega, — pravijo izdelovalci letal, — se ne sme Anglija nadati, da ji bomo mogli pred prihodnjo jesenjo poslati kakšno izdatnejšo pomoč.

Prihodnja jesen je pa še daleč. Vojaški izvedenci soglašajo v mnenju, da namerava Hitler meseca februarja ali pa še prej vzpostaviti odločen napad na Anglijo. Skrajno dvomljivo je, da bi mogli Angleži s sredstvi, ki jih imajo zdaj na razpolago, kaj prida opraviti proti nemški premoči.

Pomoč pa prihaja in sicer povsem nepričakovano. Walter P. Reuther, praktični avtni delavec, ki je zdaj član narodnega izvršilnega odbora umije avtnih delavcev (CIO), je predložil načrt, temelječ na dejstvu, da avtna industrija izrablja komaj petdeset odstotkov svoje produkcijske moči.

Reuther pravi, da je mogoče takoj dobiti v avtnih tovarnah dovolj neuporabljenega prostora, dovolj mašinerije in dovolj izvežbanih delavcev. Počivajoče stroje je treba le malenkostno preurediti, pa bo mogoče po dveh ali treh mesecih producirati letala v masah. Po šestih mesecih bi se dalo vsak dan izdelati brez posebnih težav petsto vojaških letal.

Walter P. Reuther je mlad, resen mož in nikak sanjač. Pred dvema letoma je vodil v narodnem izvršilnem odboru svoje unije junaško borbo proti tedanjemu narodnemu predsedniku in gotovi kliki v odboru. Takrat je vse občudovalo njegovo dalekovidnost in pogum. Borba ni bila lahka, če se pomisli, da je baš tedaj sprejemala unija tisoče in tisoče novih članov. Z odločnim nastopom proti osebam, ki jih je smatral za škodljivce unije, je Reuther tvegval svojo kariero. Toda zmagal je in si z zmago utrdil svoje stališče v organizaciji.

Kaj bo z njegovim načrtom, se ne ve. Predsednik Roosevelt se je ugodno izrazil o njem, in tudi članom narodne obrambne komisije se zdi sprejemljiv. Zdaj se bavijo z njim strokovnjaki, ugibajoč, če bi se v praksi obnesel.

Vsak, ki pozna Reutherja, pa ve, da bi načrta ne objavljal, če bi ne bil prej proučil vseh dejstev.

Zaenkrat se seveda še ne da trditi, da bi Reutherjev načrt zajamčil Angliji zmago. Mogoče so v njem kakšne pomanjkljivosti, ki jih ni doslej še nihče zasledil.

Nihče pa ne more tajiti dejstva, da bi industrije, ki obratujejo le s 50 odstotki svoje moči, Angliji prav lahko dosti pomagale.

Na tem principu tudi temelje Reutherjevi predlogi.

Iz Slovenije

TRGOVEC PO POMOTI USTRELJEN KOT VLOMILEC.

Po Kranju se je raznesla vest da je bil na zemljišču Božičeve tovarne na Primorskem ustreljen iznani kranjski trgovec Hinko Podjavoršek. Nesreča se je zgodila okrog 3. zjutraj. Nočni čuvaj Božičeve tovarne, France Verbič je v temi opazil človeka, ki se je vzpenjal na ograjo. Pozval je neznanca, naj se odstrani in je hkratu oddal svarični strel. Neznane se je umaknil od ograje in obstal na cesti. Ko je čuvaj videl, da se noče odstraniti, je bil prepričan, da ima opravka z vlomilecem. Zato je skočil k telefonu in poklical policijsko postajo, češ, da hoče sumljiv možki najbrže vlomiti v tovarno. Neznane se je izkoristil to priliko, preskočil je ograjo in se skril za cipreso na vrtu. To pa je postalo zanj usodno. Čuvaj je namreč poprej spustil na vrt psa, ki je neznanca takoj za drevesom izsledil. Čuvaj se mu je previdno približal. V prepričanju, da je neznanec segel v žep, je čuvaj dvakrat prožil. Oba strela sta neznanca zadela, da je obležal na mestu.

Kmalu nato je prišla policija. Na splošno presenečenje so v dozdavnem vlomilcu spoznali kranjskega trgovca Hinko Podjavorška. Takoj je postalo vsem jasno, da ne gre za vlomilca. Hudo ranjenega trgovca so naložili na reševalni avto in ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Dobil je dva strela: v glavo in prsi. Vestni čuvaj Verbič nesreče pač ni kriv, ker je bil prepričan, da hoče nekdo v temi vdreti v tovarno. Najprej je oddal svarični strel in je streljal šele potem, ko je mislil, da hoče neznanec, ki je bil segel v žep, streljati nanj. Preiskava pa je pokazala, da nesrečni Podjavoršek sploh ni imel orožja. Njegovo čudno vedenje in pa usodna krenja z roko sta bili pač povod žalostnemu dogodku. Do zdaj se ni pojasnjeno, kaj je hotel Podjavoršek v Božičevi tovarni. Ni izključeno, da je bil vinjen ali pa morda iz obsejnosti ali za šalo skočil preko vrta. Sosedje, ki so bili zaslišani, so povedali samo to, da so slišali ponoči čuvajev klic: "Stoj!" Sledil je strel, nato pa lajanje in ponovno streljanje.

SMRT NAJSTAREJŠEGA LJUBLJANČANA JANEZA KORČETA.

Umrl je najstarejši ljubljanski prebivalec, poslednji slovenski vojščak iz bitke pri Kustoci. 94 letni Janez Korček. Naj le kratko ponovimo nekaj njegovih značilnih navad.

Rodil sem se 26. aprila 1846 v Blatni Brezovici pri Vrhniki. Od 9 otrok nas je od-

raslo 5 sinov in 3 hčerke, ki so bili vsi poročeni in kmetovalci. Vsi so dočakali visoko starost nad 80 let. Zgodaj sem si začel služiti kruh. Leta 1853 sem se z bratom Valentinom, ki mu je bilo 24 let, prvič pripeljal v Ljubljano. Nato sem to bilo mesto še večkrat obiskal in se zlasti spominjam, kako so leta 1854 nadaljevali gradnjo proge od Ljubljane proti Trzinu. Meseca aprila 1866 sem moral odriniti v Verono. Zbirali so se Italijani pa so se zbirali tudi Avstrijci, bilo nas je slednjič okrog Verone 82.000 mož. Italijane je vodil Lamarmora, ki je 23. junija prešel s svojo vojsko čez reko Mincio.

Odločilna bitka je bila pri Custoči, srednje veliki vasi južno od Gardskega jezera. Bili smo odločno pripravljeni za napad. Avstrijsko vojsko je vodil nadvojvoda Albreht. Nastopil je usodni dan 24. junij 1866. Ob 3. zjutraj je začelo grmeti italijansko topništvo. Avstrijska vojska je takoj odgovorila. Popoldne se je približal trenutni odločilni napad. Z naskokom na nož smo planili nad italijanske oddelke. Ob treh popoldne je bila končana z našo zmago. Do avgusta smo morali nato čakati v Veroni, da se skleni mir. Slednjič smo bili premišljeni v Bolean v Tirole, kjer sem bil dodeljen vojaški godbi. Takrat sem se tudi naučil pisati in brati. Vse to mi je posebno prav hodilo v poznejši življenju, ko sem bil v železniški službi na Dunaju, potem na Madžarskem, slednjič v rudniku Sorgetalju in potem na Dunaju, od tam pa sem se vrnil v domovino, se poročil in se na Vrhniki bavil z lesno trgovino. Tu sem do leta 1877 dobro uspeval. Potem sva z ženo začela voditi gostilno, najprej v Ljubljani, nato pa sva bila dolga leta v Cerklju. Tu sem dobro uspeval. Pred svetovno vojno sem cerkljsko posest v glavnem izročil sinu, ki pa je kmalu moral na vojno in je 15. junija 1915 padel na ruskem bojišču. Odkar mi je leta 1926 umrla žena, sem prepustil vso posest snahi v Cerklju in se preselil v Ljubljano k hčerki. Vdovi Bergantovi.

Še nedavno se je sprehajal po Ljubljani, saj je imel vedno strogo urejeno življenje. S tem je pripovedoval: "Hodim h korarski maši, prebiram politiko in dnevne dogodke, pri voščim si počitek, se sprehajam po Ljubljani in okolici. Živel sem zmerom skromno. Čeprav sem bil gostilničar, se preko mere nisem vdal alkoholu. Slovansko zaveden sem bil zmeraj." Dasiprav je imel tako visoko število let na ramah, je še vsak dan prosil Boga, naj mu še kaj navrže, da bi ukačal stoletnico zdrav in čil, kakor jelen na planini. Toda zima je presekala pot njegove-

STRAHOTE

VOJNE

ČASU PRIMERNA KNJIGA

Spisala Berta pl. Suttner
228 strani

Cena 50 centov

Dobite jo pri

KNJIGARNI SLOVENIC
PUBLISHING CO.
216 W. 18 St., New York

ga dolgotrajnega življenja. Lepo kakor je živel, se je Janez Korček preselil v večnost.

TRI LETA JEČE ZARADI ODPRAVLJANJA.

Pred malim senatom okrožnega sodišča v Celju se je zagovarjala 35 letna delavka Amalija Barbejeva iz Retja pri Trbovljah zaradi odprave telesnega plodu s smrtnim izidom. Okrožno sodišče v Celju je obsodilo Barbejevo na 5 mesecev zapora in to pogojno za dobo 4 let. Ta kazen pa Barbejeve ni spametovala. Že drugi dan po obsodbi je izvršila nov zločin. Odpravila je mladi materi Julijani Zoharjevi v Retju pri Trbovljah telesni plod. Zaradi umetno povzročene splava in s tem v izvezi nastalega zastrupljenja je komaj 17 letna Julka Zoharjeva umrla. Amalija Barbejeva je bila zaradi zločina obsojena na 3 leta ječe. Odsej deti pa bo morala tudi prej izrečeno kazen 5 mesecev.

STOLETNICA PAPIRNE OPONE.

Pred sto leti je neki Hertling iz Einbecka kot prvi sprvil na trg papirne stenenske opone, ki jih je izdeloval z ročnim tiskom. Te opone, ki so imele večinoma pozlačene vzorce, so bile tedaj prav tako kakor prejšnje svile in brokatne stenske tapete namenjene le imovitim ljudem. Knezi, plemenitaši in tuji bogataši so si z njimi krasiili svoje gradove in palače. Izumitelj tudi pozneje ni hotel izdelovati svojih tapet s stroji in v množstveni proizvodnji za splošnost. To mu je bilo samemu usodno, kajti drugi so se polastili njegovega izuma in ker so lahko njegovim cenam konkurirali brez nadaljnega, je njegovo podjetje propadlo. Hertling je umrl nazadnje v einberški ubožnici.

Peter Zgaga

NOVOLETNI SKLEPI

In tako smo stopili v novo leto — nekateri z bolj, nekateri pa z manj težkimi glavami. Lani nismo bili deležni prav posebnih dobrot in tudi letos se jih ne smemo nadati, če ne bomo biti razočarani.

Ljudje imajo navado pozdraviti novo leto z žvižganjem, vpitjem, tuljenjem, z muziko, ropotom in pijačo, toda to so samo vnanji izrazi nekakšnega veselja, ki je, če natančno premislimo, brez vsake podlage.

Toliko večje važnosti je pa duševna izprememba, ki se tako lepo očituje v noveletnih sklepih.

DESETLETNICA JUNKER- SOVEGA LETALA.

Junkersove tvornice za letala so prošle dni proslavile 10 letni jubilej letalskega tipa "Ju 52", trimotornega letala, ki je postalo standardni avion trgovskih zvez na vse strani in ki je v rabi pri šest in dvajsetih državah. Ob istem času je proslavil konstruktor aparata ing. Ernest Zindel 20 obletnico svoje službe pri Junkersovem podjetju.

Zindel je zgradil "G-24", prvo trimotorno letalo na svetu, dalje "W-34", aeroplan, ki se je proslavil s poletom čez Atlantski ocean ter štirimotorno letalo "G-38", ki je bilo krščevo na ime "Hindenburg". Letalo "Ju-90" pa predstavlja tip, ki je po svoji udobnosti doslej nedosežen in se zdi naravnost nenadkriljiv.

Zidlove konstrukcije se odlikujejo po svoji enostavnosti, preciznosti in lahkotni, ki omogoča izmenjavo različnih delov. "Ju-52" je, kako se zdi, najboljša praktično letalo, ki se mu je obneslo. Uporablja se danes kot sanitetno letalo, kot aeroplan za reševanje, poleg tega pa lahko rabi tudi za prevoz vojaštva in težkih tovorov.

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo —
UNITED STATES
OZIORAMA
CANADIAN
POSTAL MONEY
ORDER,
ako je vam le priročno

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	—	—	—	\$ 2.20
200 DIN.	—	—	—	\$ 4.40
300 DIN.	—	—	—	\$ 5.85
500 DIN.	—	—	—	\$ 9.25
1000 DIN.	—	—	—	\$ 18.—
2000 DIN.	—	—	—	\$ 35.—
5000 DIN.	—	—	—	\$ 85.—

V DINARJIH

50 LIR	—	—	—	\$ 2.90
100 LIR	—	—	—	\$ 5.—
200 LIR	—	—	—	\$ 9.50
300 LIR	—	—	—	\$ 14.—
500 LIR	—	—	—	\$ 22.50
1000 LIR	—	—	—	\$ 44.—
2000 LIR	—	—	—	\$ 87.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki neradno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Velik razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDDELK :: :
216 West 18th Street, New York

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.—

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York, N. Y.

Vesti iz slovenskih naselebin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

RAZMIŠLJANJE O POLOŽAJU

(Kakor običajno, so tudi letos priredili na večer pred Božičem v dvorani na Imperial, Pa., božičnico, kjer so otroci prejeli primerne darove. Pri tej priliki so otroci pod vodstvom Mrs. Josephine Virant in Mrs. Ann Kerin zapeli več slovenskih in angleških pesmi. S kratkimi prizori in deklamacijami. Dvorana je bila polna občinstva in zabave je bilo za vse dovolj, kakor je na Imperial običajno.

Tudi na Ambridge, Pa., so se imeli na božični dan zelo lepo, kjer je tamošnje pevsko društvo "Rožmarin" imelo izvrstno pevsko in dramsko prireditev in istotako obdarovanje otrok.

Mlada Slovenka Miss Freda Lah iz Cliff Mine je v igri v High School Auditorium, kjer je imela glavno vlogo tako dobro igrala, da ji je po igri vse častitilo in stiskalo roko in je bila njena slika priložena v listu "Pittsburgh Press".

Božični dan je praznik, ko se raztreseni člani družine zbirajo pod domačim krovom, se skupno veselijo, obdarujejo z darovi ter seveda tudi vseh dobrot nekoliko več privoščijo.

Radi izvanredno lepega vremena in razmeroma dobrih razmer, je bilo razveseljevanje večje kot običajno. Ako se oziramo samo na sedanost ter pustimo bodočnost v nemar, se lahko razveseljujemo. Živimo v urejenih razmerah, v obilici, kakršne se niti ne zavedamo in kadar gremo zvečer k počitku, se ne bojimo, da bi nas ponoči kaj drugega vznemirjalo kot v jutru žena ali ura budilka.

Večina nas je prepričanih, da tako mora biti in tako bo ostalo, toda v resnici morda ni vse tako. Za sedaj smo se srečali da je Anglija med nami in zemeljskim peklom. Da Anglija bojuje naš boj, večinoma nočemo priznati, niti razumeti. Povprečni Američan računa, da dokler je morje med nami

in se ne vmešavamo v razmere drugih, smo varni, ker nas bodo tudi drugi pustili v miru. Zelo se motimo. Razdalje ne pridejo več toliko v poštev in kdor misli, da se bo s ponižnostjo ohranil mir, nima pojma, kaj se godi okrog njega. Ali niso Kitajci in razni evropski narodi hoteli živeti v miru, pa sedaj ječe in umirajo pod trdo peto — ginejo, ker so bili pre slabotni, in ne pripravljeni in so tako mislili kot sedaj mislimo mi? Ne, svet je postal premajhen in ni več prostora nam, kaj za obe doktrini. Ali bo zmagal totalizem z diktatorji in zasluževanjem ali demokracija in ž njó svoboda za vse. Med njima ne more biti kompromisa, ampak boj do bridkega konca.

Čudno je, da v tej deželi izobražencev, večina tega nikakor ne more razumeti. Matere vpijejo, da niso rodile svojih sinov, da bi jih pobijali. Ne zavedajo se tega, da njim s tem, da jih skušajo varovati pod svojimi krili, jemljejo njih možnost in svoj zarod nevede vzgajajo za sužnost. Tem pač ni toliko zameriti, ako so radi prevlekle materinske ljubezni tako zaslepljene, ker to je pač lastnost njih spola. Toda kako se more ta kratkovidnost odpustiti onim možem, umori med njimi na odgovornih in od ljudstva zaupanih mestih ki se nikakor ne morejo poglobiti v položaj, presojo vse samo v vrednosti današnjega dolarja ne da bi se zavedali, da radi njih kratkovidnosti dolar lahko popolnoma izgine.

Anglija in njeni zavezniki bojujejo naš boj in če denar zadoštuje, je dolžost te dežele, da jim pomaga ž njim do skrajnosti. Ko so prišli prvi priseljenci in v starem kraju nekaj sorodnikov. Star je bil 62 let in ne oženjen. V Ameriki je bival 37 let. Bolehal je leto dni na raku na pljučah.

Toda, ker so imeli svobodo in radi tega pogoj za napredek, so si kmalu opomogli in ko so jo jim hoteli zopet odvzeti, se niso prenešali zgrabiti za orožje in si jo zopet pridobiti. Kar storimo sedaj za Anglijo, naredimo za sebe, ker ona bojuje naš boj do skrajne meje svoje moči in z velikanskimi žrtvami. Dokler imamo neodvisnost in svobodo, se bomo že sporazumeli in deželo zopet uredili ne glede koliko sedaj žrtvujejo za njeno svobodo. Demokracija ima svoje napake; včasih nekoliko postoji, ali celo naredi korak nazaj; proizvaja zajedave. Ki ji srkajo sok, toda napake počasi, pa sigurno odpravlja, če naredi korak nazaj, pohiti in naredi dva naprej in svojih zajedavcev se bo sčasoma tudi otresla. Toda če njo izgubimo in prepuščamo, da nam pridejo tudi diktatorji urejati naše zadeve, potem se kar prilagodimo usodi brezpravnih sužnjev. Še nikoli v zgodovini človeštva ni bilo take nevarnosti, da se pogrezne svet nazaj v barbarizem kakor mu preti ravno sedaj.

Slovenski narod v tej deželi je le mali delež velike celote, toda ravno radi tega je potrebno, da kot en mož pokažemo, da se zavedamo kritičnega položaja, da smo pripravljeni doprinesiti še tako velike žrtve za ohranitev demokracije in svobode ter se postavimo odločno proti onim maloštevilnim v naših vrstah, ki v svoji kratkovidnosti nevede na kakoršni koli način pomagajo sovražnikom naših idealov demokracije in svobode.

Hitler je kot kača, ki se plazí proti svoji žrtvi in jo hipnotizira, predno jo pogoltne. Jugoslavija, Bolgarija, Turčija in končno tudi Rusija vidijo, da se Hitler pripravlja, da jih pokona, pa kar v trepetu čakajo trenutka, ko bo zbral dovolj sile v njih bližini. Da jih porazi, mesto da bi udarile, predno je pripravljen ter mu s tem zmešale njegove načrte. Ni čuda, da se mu vse posreči in človeštvo čaka dolga trnjeva pot, predno zdrobi to peklensko silo.

V. P.
Oakdale, Pa.

SMRT NA ZAPADU.

Sporočam vam, da je preminul tukaj v Gary, Ind. vaš dolgoletni naročnik John Horvat. Donya je bil iz vasi Soče, pri Tolfinu na Primorskem. Zapravil brata Andrew Horvata in v starem kraju nekaj sorodnikov. Star je bil 62 let in ne oženjen. V Ameriki je bival 37 let. Bolehal je leto dni na raku na pljučah.

A. Valetič.

Gary, Ind.

V BLAGI SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI
preljubljenega in nikdar pozabljene
sina in brata

Tony Toman

ki je za vedno mirno zaspal dne
1. JANUARJA, 1937.

Predragi, kako smo si želeli,
da bi se med nami ostal,
a Bog je uro TI odločil,
in ni izpolnil nam želje.

Novo leto bo spet med nami,
ampak žalostno za nas,
ker Bog poklical Te je k sebi,
in spomin nam žalosti srce.

Zaljubljeni ostali:

Anton in Alojzija Toman, stariši;
Louise, sestra in Frank, brat.
Johnstown, Pa.

DRUŠTVOM IN ROJAKOM V NEW YORKU

Na zadnji seji Združenih slovenskih društev v New Yorku je bilo sklenjeno, da se izda posebna okrožnica na vsa naša tujakna društva in na vse do sedanje odbornike. Premišljali sem, na kak način bi to izpeljal in sem prišel do prepričanja, da je najboljša, da pišem to v "Glas Naroda". Na ta način bodo obveščena vsa društva kakor tudi posamezniki kakor poziv je namenjen vsem skupaj. In še več. Razmere, kakor jih imamo v New Yorku glede našega narodnega, socialnega in kulturnega življenja, se v večji ali manjši meri dogajajo po vseh naših naselebinah. Kako se mi borimo in izkušamo ohraniti vsaj to, kar imamo, bo zanimalo vse in če uspemo, nas bodo posnemali še po drugih naselebinah.

Dobre dve leti je od tega, ko so se na mojo pobudo zbrali prvi zastopniki slovenskih New Yorkskih društev in ustanovili medsebojno zvezo. Namen te zveze je bil ta: oživiti naše narodno, socialno in kulturno življenje, katero razpada zadnja leta z neverjetno brzino.

Bili so časi, ko je vsako društvo pričelo kako zabavo ali imelo kako prireditev. In ljudi je bilo — če že ne ogromno, pa vsaj dovolj za vse. In danes? Ozirajo se na društvene seje — izmed vsakih desetih članov pride komaj po eden. Društvo priredi zabavo. Strahom v sredi čakajo tisti, ki delajo pri društvu, kako polagoma cepajo — zdaj eden, zdaj drugi. Čaka se uro za uro v upanju, da jih bo še kaj prišlo — a jih ni.

In tako imamo mesto veselja dvojno žalost: tisti, ki se trudijo in delajo, so razočarani. Oni, ki pridejo na zabavo, iščejo z očmi tega ali onega znanca, precepujejo občinstvo in zdihe nejo pri sebi: vse skupaj nič.

Se celo prireditve kulturnih društev so tako slabo obiskane, da je naravnost škandal. Pomislite, koliko let vzame, predno se izuri en pevski zbor, koliko večerov je bilo treba žrtvovati, predno imamo tak tamburaški zbor, ki igra, da ga je veselje poslušati.

Mi imamo v New Yorku dva dobra pevka zbora, "Domovina" in "Slovana." Prvo je pešani zbor, drugo moški. Imamo zraven tega izvrsten tamburaški zbor v dveh oddelkih: starejši in mlajši. Prirejajo koncerte in piknike — pride povsod nekaj ljudi, a gotovo ne toliko, da bi rekli: je čast za Newyorško naselebo.

Zakaj ne pridejo? Ali zato, ker nas ni? Tega bi ne rekli. Če računamo, da imamo skupno kakih osemnajst naših društev in če dodam, da imajo tri največja nad štirista članov, zamorem trditi z mirno vestjo, da nas je dovolj. V društvih samih je precej nad tisoč ljudi. Kolik jih je izven društev? Vsaj štirikrat toliko. Pa priredi kulturno društvo koncert in dvorana Narodnega doma, ki je kvečjemu za tristo ljudi, je tako redka, kakor polje, kadar je velika suša. Človek poslušaja programe, uživa na eni strani, na drugi ga pa jezi. Če bi prišli samo odborniki vseh društev, bi bila dvorana polna.

Na vse to sem mislil pred dvema leti, ko sem prvič sklical zastopnike slovenskih društev. Oživiti je treba vse, dovolj nas je, da se krepko udejstvujemo, če zdravimo vsaj del naših ljudi. Ni težko, ohraniti to, kar imamo. Malo dobre volje in narodne zavesti, pa gre.

Nevarnost je velika, da nam pogine vse, kar imamo. In kdo bo trpel? Mi sami. Kar prišljemo si, da smo tak narod, ki težko živi brez svojega človeka. Če živimo kulturno, socialno in narodno, uživamo sami. Če pustimo, da nam vse propade, bomo tudi trpeli sami. Kakor svetopisemski Job bomo zlihovali vsak v svojem kotu. Cesar ne zmoremo v posameznih skupinah, to zmoremo, če smo združeni. Mi li sem, da bi vsako leto priredili nekaj skupnih kulturnih prireditev in pa vsaj en piknik ali dva. Začeli smo dosti dobro. Prvo leto so bile naše prireditve ne sijajne, pa vsaj dobro obiskane. Človek je z veseljem upal in gradil, misleč: od leta do leta, da bo boljše.

A zmotil sem se jaz in zmotili so se z mano vsi tisti, ki so se z navdušenjem poprijeli težkega in nevhvaležnega narodnega dela. Kulturna prireditve lanske pomladi je bila slaba. Če bi bil ostel vse tiste ljudi, ki so aktivno sodelovali, bi bila dvorana skoro prazna.

Poizkušali smo s piknikom. Iskušali smo odstraniti vse izgovore in pomisleke in priredili piknik v prostorih, ki so bili poznani in v bližini naše naselebine. In kakšen je bil piknik?

Tak, da so tisti, ki delajo, prišli drug za drugim do mene, rekoč: "Rad sem delal in rad bi delal še za naprej, ampak ne pod takimi pogoji. Če vidiš, da ljudstvo ne mara, da je ves tvoj in naš trud zastoj, čemu se trudiš? Pusti vse skupaj. Skliči sejo in razdrižmo se to, kar je."

Bil sem sam takega mnenja, ko sem moral letati po mestu za kruh, kateri je bil naročen, pa ne pripeljal. Ko se je mož, ki je pekel jagnjeta, pritoževal, da nima oglja. Ko je par ljudi, ki so delali, pogledovalo proti meni, češ: jaz sem tudi ne bom delal, če drugi ne bodo.

Vedel sem, da se bo vse razdro, če skličem sejo takoj po našem pikniku. Zato sem odlašal. In ko smo končno imeli sejo, smo razpravljali o vsem tem. Seglasno so bili delegati mnenja, da se to ne sme razdreti, kar imamo. Zakaj če se to zgodi, bo šlo v kratkem vse, kar imamo. In še več: če to razderemo, ne bo nikdar več mogoče ustanoviti kaj enakega.

Res je to. Potrdim v celotnem obsegu. Brez dvoma boste tudi vi tega mnenja. Toda če želite, da ohranimo, kar imamo, to je zveza združenih slovenskih društev, je treba, da delate za to. Jaz in z mano vsi tisti, ki neumorno delamo povsod, koder je treba, smo pripravljeni nadaljevati in aržati to, kar imamo. Toda samo pod pogojem, da nas podpora društva in naši ljudje sploh. Zakaj vedite, da bo vse skupaj šlo, če ne združimo naših moči.

Pred vsem apeliram na društva. Brez centa stroškov za društva smo vodili do danes našo organizacijo. Še več. Vsako društvo je imelo polovico vsega denarja, kar ga je dobilo pri prodaji vstopnic. In takoj prvo leto smo porazdelili med vsa sodelujoča društva po pet dolarjev, kulturni zborom, to je "Domovini" "Slovanu" in "Tamburici" smo dali vsakemu po petnajst dolarjev. To se pravi: vsi smo delali zastoj — odborniki namreč, trošili svoj čas, svoj denar in svoje zmoglosti, dali

vse ugodnosti društvom, a vse zastoj.

Društva so imela zbrane zastopnike pri skupnem odboru in sicer vsako po dva. Na naših sejah bi moralo biti po 30 zastopnikov, ker je petnajst naših društev sodelovalo z nami.

Ali mislite, da sem jih kdaj videl vseh trideset? Se polovico tega ne. A ne sumo to. Od mene do Narodnega doma, koder imamo seje, je več ko 20 milj daleč. Jaz pridem na vsako sejo in sicer vselej malo prej, kakor je naznanjena. Tam sedim in čakam. Mogoče pride eden ali dva v teku prve ure. Ko minejo dve uri ali več, zberemo navzoče, katerih je največkrat deset ali tako nekako.

Torej take zastopnike imamo. Kljub temu, da žive po veliki večini tam v okolici Narodnega doma, pa ne pridejo ob času, pač pa par ur kasneje, misleč: me bodo že počakali, če bodo hoteli.

Kako so se nekatera društva udeleževala, naj tudi povem to, da dobi vsak svojo resnico. Pred nekaj meseci dobimo pismo od tajnika enega naših društev z vsebino, da ne morejo sodelovati pri skupnih društvih in sicer zato ne, ker ni nikogar, ki bi hotel prevzeti odbornišvo za skupen odbor.

Neko drugo društvo je poslalo na zadnjo sejo sledeče poročilo: prejeli dvajset vstopnic, vrnil dvajset, prodali nobene. Pri tretjem društvu je neki značajni član kupil veliko večino vseh vstopnic, ker ga je bil sram, da bi njegovo društvo izkazalo tak rekord brezbrčnosti in nezavednosti.

Vprašam vas zdaj, dragi moji rojaki: kako naj človek dela pod takimi pogoji? Kako naj dobi druge, ki bi hoteli delati? Jaz se zavedam, kaj izgubimo mi vsi, če nam propade to, kar imamo. Ne zavedajo se pa tisti, ki škodijo naši skupni stvari, bodisi s svojo brezbrčnostjo ali pa z nepremišljenim jezikom.

Odbor je torej soglasno sklenil, da nadaljujemo, od vaše strani pa je zopet odvisno, kako dolgo bomo delali in kakšen uspeh imeli. Če ste zato, nas podprite in delajte za našo skupno stvar, in bo uspeh zadovoljen. Apelim na vsa društva, ki imajo še kakikaj časti in spoštovanja do vsega, kar je naše, da se predramijo in nam pomagajo vzdržati to, kar imamo, to je zvezo slovenskih združenih društev. Rabimo jo danes bolj, kakor kdaj poprej.

Ves svet je v ognju, ves svet v nevarnosti. Naša nova in stara domovina pričakuje, da vršimo svoje dolžnosti. To pa moremo doseči le s tem, če smo združeni. Le združeni moremo govoriti javnosti, posamezni glas ne šteje danes nikjer nič.

Če je vaše društvo za to, da obdržimo zvezo slovenskih združenih društev, v New Yorku, zberite na svoji januarski seji dva taka zastopnika, ki bosta vršila svoje dolžnosti in prihajala na sejo po enkrat na mesec. Prva naša seja v tem letu se vrši dne 31. januarja, to je zadnji petek v tem mesecu in sicer ob 8. uri zvečer v prostorih Slovenskega Nar. doma v Brooklynu. In ne samo, da izberete po dva odbornika, storite nekaj, da bo vse vaše članstvo bolj zavedno delalo za skupno stvar. Časi so tako veliki in resni, da moramo vsi na delo, če nečemo, da popadamo drug za drugim z vsem, kar imamo.

VABILO

Prijazno vabimo vse rojake in rojkinje od blizu in daleč na

PLESNO VESELICO

katera se vrši

v soboto zvečer:

dne 4. JANUARJA, '41

v JAMES CITY COMMUNITY BLDG

James City, Penna.

Začetek ob 7.30.

Za plesalčine bo igral valčke in poskočnice IZVRSTEN ORKESTER: JOE ROLHA IN SINOV.

Na veselo svidenje v soboto večer.

Veselični odbor.

(Prosim vsa naša društva, da prečitajo to okrožnico na svoji januarski seji in razpravljajo o nji. Potem sporočite svoje delegate na našega tajnika Anthony Svet, 165 Melrose Ave., Brooklyn, N. Y., da vemo, kdo se je prijavil in kdo ne, kdo je pripravljen, da živi in dela in kdo je popolnoma mrtel za vse, kar smo in kar imamo.)

V ta namen bodo prejela vsa društva po en iztis "Glasa Naroda" s tem člankom, ker to je edin način, da morem govoriti z vami tako, kakor sem želel. Resnica mora na dan, pa če je še tako bridka.

Pričakujem, da bo vaš prvi sklep v novem letu ta: mi hočemo biti živ in aktiven član svojega naroda in storiti vse, kar je v naših močeh, da se podpre in poživiti to, kar imamo, to je naše narodno, kulturno in socialno življenje.

V tem imenu in pričakovanju vas vse pozdravljam in želim vsem skupaj prav veselo in srečno novo leto.

Frank Kerže,

predsednik Združenih slovenskih društev.

Naznanilo!

PLANINKA ZDRAVILNI ČAJ "BAHOVEC" iz Ljubljane. Je še vedno na razpolago. Svetovno-slavno sredstvo zoper bolezni želudca, ledvic, črevesja ali žolča. Tudi zoper zaprtje in za utrjevanje krvi. Cena sedaj: 1 skatljica \$1.25, 2 sk. \$2.40—3 sk. \$3.50.

PRAVIKE so tudi dospel. Blaznikove in Družinske, zaloga pa je majhna. Kdor Pratičke želi, naj takoj naroči. Cena 25c komad.

Španski žefran. Muškatov cvet ali Lorber jegode. Cena velike skatle 50c. Tavrentroze, Kamelice, Encijan, Lipuh, Lipova cvetja itd. v skatljah po 50c.

Mešani čaj Knapovih zdravil za ledvice, za pljuca, zoper prehlad, ledvice, čreva itd. v skatljah po 75c.

Z vsakim naročilom od \$1.50 ali več pošljemo zastoj naš krasen VELIK STENSKI KOLEDAR.

Steve Mohorko Co.
704 South 2nd St., Milwaukee, Wis.

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1941

Cena 25c

• poštino vred.

KNJIGARNA "Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva miliona

in pol dolarjev premožnja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselebin, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve!

ZABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANCNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŠTVOM IN ROJAKOM V NEW YORKU

ROMAN —: Spisal: FRAN GOVEKAR.

27

"O, kresnica! In tangle še ena. In še tretja!" je vrisala Vidka in lovila nabe. "Kako bi bilo lepo, ako bi se tudi nam v temi svetile glave. Ali ne, gospodična?"

Nasmehnila se je a molčala zopet v napetem drgetu. Na mostu jih je pričakovala Vidkina mati.

"Torej lahko noč! Jutri obedujem že zopet v župnišču. Do vlaka se pač ne vidiva. Na kolodvor pa pridem," je dejal Rožanec, dvignil klobuk in odšel. — "Zbogom Vidka! Zbogom gospa!" je zaklical, ne da bi se ozrl.

"Zbogom!" je dejala Olga, oklenila Vidki roko okoli vratu in jo stisnila k sebi. "Pojdiva hitro; tako hladno mi je postalo!" In skoraj tekli sta z Vidko domov. . . .

Drugo jutro po maši je prejel Rožanec zavojček. V njem sta bila Olgina slika in njeno pismo. Olga je pisala: "Zbogom, zbogom! Polnoč je minila, a tu sedim, mislim le na Te in Ti pišem tole svoje prvo in poslednje pismo. Konec je za mano vse. Kar je na zemlji možno najlepšega, najslajšega, si vzbudil v meni.

"Kot častnik mi je Janko Stepišnik tisočkrat sveto prisegel na svojo glavo svoje matere in na nedolžne oči moje Ernice, a prisego je vendarle prelomil. Ti si prisegel malone kot deček prisego, ki jo danes pač tudi sam spoznavam za neveljavno, a je ne prelomiš. Moška prisega, prelomljena ali stanovalna, je vedno moja nesreča.

Zbogom, Milan! Niti roke mi nisi dal v slovo, nego si zbežal, kakor bi Te preganjale furije. Prav. Čuj le še moje poslednjo prošnjo:

"Ne hodi jutri na kolodvor! Naj Te ne vidim, ko se ozrem poslednjic po tem nesrečnem kraju, kjer sem preživela vse najlepše in najstrašnejše. In ne pridi na moje poroko! Izgovori se Novaku kakorkoli. Ne pridi, ne izzovi me! In še to: Ne hodi na Goričane, dokler Te ne povabim sama. Kadar pa Te povabim, vedi, da Te pozdravi tujka!

"Za spomin sprejmi moje sliko. Naj Te spominja Tvojega največjega greha, ki ne najde odpuščanja ne na tem, ne na onem svetu: uboja lastne ljubezni! — Zbogom!

Olga."

Rožanec je drgetal, ko je čital to izpoved. Kri mu je razbijala po senčih. Trepetajočih prstov je dvignil fotografijo in se potopil v Olgine oči. Resnica, te oči so mu klicale: "Kaj si storil! Glej, ljubim te, vsa sem tvoja, ves si moj, a odklanjaš me in pošiljaš drugemu."

Pograbil je pismo in sliko ter vse skupaj stlačil v žep. V sobi ga ni strpelo. A kam naj beži? V cerkev? Kar je svetoval blodni Janjica, mora storiti sam. Pri Bogu je pomoč. Ako je ne najde pri njem, je ni nikjer.

In zgrudil se je pred oltarjem in skušal moliti. Zaman! "Meni vse to nič mar!" mu je zvenelo po ušesih. In oglašalo se je v njem vedno močnejše:

"O, Bog, vse je Tvoja volja, vse Tvoje stvarstvo. Po Tvoji neskončni modrosti si me storil takega, kakršen sem. Saj sem živel, delal in učil, kakor mi je dolžnost kot Tvojega služabnika. In vendar je bila Tvoja volja, da sem jo srečal. Zatajujoč svojo ljubezen, zatajujem Tebe, večna Ljubezen! Tako mi pravi moj razum, odsevek Tvojega. — Ali se motim? O, daj mi znak, da storim, kar moram po Tvoji sveti volji!"

A zgodilo se ni nič, in kakor pijan je taval Rožanec iz cerkve na svoj dom. . .

Pritelj je cerkvenik in prošil, naj se gospod kaplan takoj odpravi, izpredvidet ženo, ki umira. Ko ga je možiček pogledal, se je začudil. "Mar ste bolni, gospod? — Tako blede, prepadeni ste. — Gospodu župniku porečem, da ne morete iti."

Rožanec je zmaljal z glavo, si segel z dlanimi preko obraza in dejal: "Nič mi ni. Le یدival!"

Nasla sta pojenajočo delavsko ženo, jedva osemindvajsetletno, a že mater osmero živih otrok. Kakor vosek rumene roke so ji nuzlično brodirile po odeji, oči pa gorele v silnem strahu. Hitro je prisedel, jo blagoslovil in jo pozval, naj se izpove, tolažec jo, naj zaupa v božje usmiljenje, ki je neizmerno za vsakega skesanega grešnika. Poznal jo je: šele pred dobrim tednom je v soboto zvečer klečala v njegovi izpovednici mlada, zdrava. Od kod naenkrat tak propad telesa!

Jedva je šepetala: "Kesam se — odpraviti sem si dala telesni plod. . ."

Zakaj, za božjo voljo?"

"Ljubezni do moža in do otrok. — Kakšna revščina! Osem otrok. Mož se uči kakor živina, a vse zaman. — Hotela sem rešiti sebe in njega novih stroškov. — Kesam se, Bog mi odpusti. . ."

Šepetaje je umolknila, nerazložno momljala — bližala se je borba s smrtjo!

"Absolvo te!" je blagoslovil nesrečnico, ji podal poslednje olje, molil in odšel klicat domače. Mož je omahnil v bedno sobico, otroci so večje zajokali. — Rožanec je bežal — vik in krik je donel za njim.

Usoda! Ena izmed mnogih! In vendar: mati bi morala postati devetica, a iz ljubezni je postala zločinka, iz ljubezni in skrbi za otroke in moža se je žrtvovala, izkravala. — Strašno! Iz prevelike ljubezni! Ljubezen, najlepše v naravi, je prinesla pogubo tudi njej; ljubezen plodna, zato uničujoča zanj, za moža in vse rodbino.

Razrušen je hitel dalje k župniku. Ž. Ta pa je vedel že več kakor on: "Zagarica ima na vesti novo žrtev! Zdaj jo ova-dim, podlo morilko! Obesijo naj satana! A to žensko, ki se je sama izobčila iz katoliške cerkve ter je umrla v greh, bi morali pokopati ko mrhovino za pokopališkim zidom."

"Ne, ne, — izpovedala se je, skesala — Dal sem ji odvezo, gospod župnik!" je dejal Rožanec in omahnil v stol, strmeč v tla predse.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Iz slovenskih naselbin

POROČILO IZ GOWANDE, N. Y.

Božični praznik je za nami, katerega smo v tej naselbini še dosti dostojno in zadovoljivo proslavili. Za nedeljo 22. decembra so se namreč združila vsa tukajšnja društva, pet po številu, ter priredila Božičnico za njih mlade člane. Na programu je bila tudi nekaka tekma, kateri malčkov bo lepše kaj povedal, zapel ali kaj igral na kako godalo, za kar so bile določene tri posebne nagrade. Prvo nagrado je dobil 4 letni sinček Mr. in Mr. Ve-har, kateri je tako glasno in razločno zapel slovensko pesem, ki se konča:

"Še štiri leta jo bom čakal, da bo stara dvanaest let, potem se bom pa oženil."

je pristavil, na kar je nastal grenovit aplavz.

hčerka društvenega tajnika. Drugo nagrado je dobila Mr. in Mrs. Martin Matekovi-cha, katera je izvrstno zaigrala na piano. Tretjo pa Walter Gnezda in nek polji-ki deček, katerega ime mi ni znano, ka-

tera sta v duetu na klarinet zaigrala: "America" in "Sve-ta noč." Občinstva že doigo ni bilo toliko navzočega v našem Slovenskem domu in ta prire-ditev je izpadla vsem v zado-voljstvo. . .

Dne 27. decembra se je mo-rala podvreči težki operaciji v glavi soproga dolgoletnega naročnika "Glasa Naroda" Mrs. Mary Pavlin. Operacijo, katera je trajala ba-je okrog dve uri, je srečno pre-šla, in je upati, da ji bo šlo trajno na boljše. Nahaja se v General hospitalu v Buffalo, N. Y. Ta-ko hudo prizadeti rojakinji in sosestri želimo popolno okre-vanje.

Vreme imamo izredno toplo, in ko to pišem, dežuje, kot aprila meseca.

Končno želim vsem prijate-ljem in neprijateljem, društve-nim sobratom in sosestram kot tudi naročnikom "Glasa Na-roda", zdravo, srečno, in vese-lo Novo leto 1941!

Chas. Strniša.

IZ ZAPADNE PENNSYLVANIE

Prosim, da mi ne zamerite, ker sem že toliko časa dožan za list, ki mi ga vendar še vedno pošiljate. Za sedaj vam pošljem samo \$2.00, ker jako malo zaslužim, namreč samo 25 centov na dan. Delam na far-mi pri Slovencu, ki pa ima far-mo v najemu ter plača \$500 najemnine na leto. Drugih do-hodkov nimam. kot samo pri mleku, ki ga proda po 15 galon na dan. Zato pa meni tudi ne more več plačati kot 25 centov na dan.

Božični dan pa sem pri tej družini imel zares najlepši praz-nik v 39 letih, kar sem v Ame-riki. Vsega je bilo v izobilju,

kokoši, potice, pijače in vseh drugih dobrot.

V družini je 5 hčera, ki so vse omožene in 3 sinovi, ki so tudi poročeni. Pa se prišli na Božič k svojini starišem in so prinesli s seboj razna darila.

Na sveti dan smo imeli lepo in nenavadno gorko vreme; to-plote je bilo 70 stopinj. To zi-mo smo sicer dobili še trikrat sneg, toda je vselej naglo skop-nel.

Sedaj pa vas lepo pozdrav-ljam in vam voščim vese-lo No-vo leto, "Glasu Naroda" pa želim mnogo novih naročnikov. Pozdrav!

John Okrošek, Smithen, Pa.

SLOVENSKA ZABAVAL V KANADI

Vabimo vse člane in članice, društva "Krka" odsek 3 Tim-mins, Ont., Kanada, kakor tudi vse Slovence, Slovenke in dru-gje Slovence, na prvo veselico v letu 1941 v nedeljo dne 12. januarja pri bratu J. Gogniku, 20 James Avenue, Timmins, Ont. Začetek popoldne.

Vsi dobrodošli na veselico iz-tukajšnje okolice, posebno pa so povabljeni bratje in sestre iz Kirkland Lake. Vsi na vese-lico. Veselje nam je potrebno v današnjem času!

Nasemu društvu je "Krka" ime, torej pridi Slovenec, če si Gorenjec ali Dolenjec.

Odbor odseka 3, "Krka" A. Fugina.

SPOTA.

Čenjenb uredništvo: —

Vam, kot tudi vsem drugim našim listom se iskreno zahva-ljujem za objavljeno poročilo o smrti moje sestre Marije Pod-javoršek 31. oktobra v Celju na Štajerskem.

In tudi neštetim onim, ki so mi poslali sezonska voščila in obenen sožalje, ne morem dru-gega, kot da jim javno izrečem svojo iskreno zahvalo.

Matiya Pogorelc, St. Mary's Hospital, Duluth, Minn.

ŽENSKES, KI SO VPLIVALE NA USODO NARODOV.

V razmerju do moškega je bila ženska vedno nekaj izjem-nega. Bodisi da je bila sužnja in predmet trgovine, ali pa vzvišeno, malone božansko bi-tje. Do srednjega veka je ve-ljala ženska za manjvredno bi-tje in v skladu s tem je bilo tu-di ravnanje z njo. Šele srednji vek je dvignil žensko na višjo raven, doba rokokoja je pa iz-premenila svet za ženske v pra-vi raj. Ženska je postala pred-met občudovanja in oboževa-nja pesnikov, slikarjev in ki-parjev. skratka vse se ji je klanjalo.

Ohranjenih imamo mnogo dokazov, da je bilo že v starem veku veliko število žensk, ki so bodisi same sedele na prestolih ali pa so poton svojih visokih ljubčkov vplivale na usodo na-rodov in držav, kakor je pač naneslo, oziroma kakršne so bile same. Vpliv enih je bil blagodejen vpliv drugih pa po-guben. Že stari vek je poznal tudi mnoge slavne umetnice odnosno ženske, ki so vpliva-le na umetniško ustvarjanje svojih ljubčkov.

Ena izmed prvih velikih sla-vnih žen, o kateri govori zgodo-vina, je bila asirska kraljica Semiramis. Ona je ustanovila Babilon in celo vrsto drugih znanih mest. Zelo kruta vlada-rica je bila egiptska kraljica Kleopatra, ki se je proslavila s tem, da je dala ubijati svoje enodnevne ljubčke. Thesa'ski knez je dvoril lepi Thargalii. Po njegovi smrti je zavladala sama. Tu je treba omeniti tu-di Ptolomejevo ljubico Agatho-ken, ki jo lahko smatramo za pravo in edino takratno vlada-rico Egipta. Razen teh so se odlikovale Lamia, Nicareta, Mirina, Callistratos, Macon, Georgias in druge.

S svojimi ljubavnimi sple-tkami se je proslavila rimska cesarica Poppea, za katero so rečili okrog 500 oslice, da se je kopala v njihovem mleku in o-

hranila svojo lepoto in svežost. Imela je mnogo ljubčkov in vsem je hotela biti všeč. Med vsemi rimskimi vladaricami in cesaricami se je menda najbolj proslavila Messalina Valerija, žena cesarja Klavdija. Njeno življenje je bilo tako burno in razuzdano, da je večkrat ho-dila ponoči po rimskih ulicah — zjutraj so jo pa našli vso iz-črpano kar zunaj na cesti. .

Rim se lahko pohvali še s ce-lo vrsto drugih slovečih žensk, tako s Faustino, Agrippino, Gaesonio, Vestilino itd. Naj-večji vpliv na državne in jav-ne posle so imele ženske v do-bi renesance. Tu je treba na prvem mestu imenovati hčerko kardinala d'Aragona, dalje fe-rarske vlačuge in končno zelo izobrazeno Veronico Franco, ki je imela velik vpliv na franco-skega kralja Henrika III. Na morišču sta končali svoje bur-no življenje dve ženi takratne dobe: Beatrice Cenci in Luere-zia Petronia. Najmanj "slav-na" je postala hčerka papeža A'leksandra VI. Luercia Bor-gia.

Tudi v Franciji so vladale na mesto vladarjev žene. Za časa Franciška I. je vladala vojvo-dinja de Etampes pod Henri-ko II. Diana de Poitiers, pod Henrikom IV. Gabriella d'Es-trees, pod Ludvikom XV. pa sloveča Markiza de Pompa-dour. Pa tudi še pozneje so vplivale ženske na evropske vladarje. V poznejši dobi so pa bile večinoma lepe plesalke, igralke ali pevke. Njihov vpliv na usodo narodov je bil pa z redkimi izjemami poguben.

ZALOGA TEH KNJIG JE POSLA

Tem potom naznanjamo, da nam je potekla zaloga sledečih knjig:

Cvetje v Jeseni (spisal Ivan Tavčar.)
Hči cesarja Montezume (spi-sal M. Ridder Haggard.)
Tunel, spisal B. Kellermann.
Pjotr Rasputin (p. Klabund)
Bogovec Jernej (I. Pregelj)
Samosilnik, (A. Novačan.)
Quo Vadis (Sienkiewicz.)
Potop (Sienkiewicz.)
Živi viri (I. Matičič.)
Sužnji (Karol May.)
Morski volk (spisal London)
Poslednji dnevi Pompeja, (spisal Bulver)
Dekle Eliza (Concourt).
Zgodbe brez groze (D. Rav-ljen).
Umirajoče duše (Ilka Vašič).
KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Z VREČO KROMPIRJA V SAMOTO.

V neki vasi pri Brus'ju je za-pustil dom svojih staršev neki 10-letni deček. Vzel je s seboj vrečo krompirja in odšel v gozd, kjer se je nastanil v jam-i. Postal si je z vejami in listjem in je živel kakor mali Robinson. Pekel je krotapir, nabiral jagode in gobe, ki so mu nudile dovolj za preživljanje. Ko so ga našli ter ga vprašali, čemu je pobegnil z doma, je povedal, da se je na-veličal "zlobnih ljudi." Fant je bil pred begom z doma eden najinteligentnejših in najpa-petnejših učencev v razredu, ki ga je pohajal. .

KNJIGE v angleščini.

NE ZAMUDITE TE PRILIKE po izvanredni ceni

The Garden Encyclopedia

1400 STRANI — 750 SLIK

vključno 250 FOTOGRAFIJ

NAPISALI NAJBOLJŠI AMERIŠKI VRTNAR-SKI VEŠČAKI IN IZDAL E. L. D. SEYMOUR, B. S. A.

Ena sama knjiga, ki vam nudi vsebino cele vr-ste vrtnarskih knjig. Ta knjiga je bolj popolna, bolj natančna, bolj razumljiva in bolj uporabli-va, kot katerakoli druga vrtnarska knjiga.

Čudili se boste in veselili boste, ko boste videli, kako natančno vse THE GARDEN ENCYCLOPEDIA ponči o vsaki najmanjši podrobnosti v obdelovanju vrta. Knjiga je bila skrbno sestavljena, tako da ni izpuščeno prav nič, kar je zanimivo in potrebno za vrt. Kar je v knjigi, je bilo vse skrbno preiskušeno, tako da je vse popolno, jasno, priprosto, pa natančno. To je nova vrtnarska priročna knjiga — popolna, praktična, prijetna in lahko razumljiva. Preiskusite jo kar najbolj natančno sami. Prepričali se boste, da boljše vrtnar-ske knjige ni kot je THE GARDEN ENCYCLOPEDIA.

NAJZANIMIVEJŠA ZGODOVINSKA KNJIGA

THE ILLUSTRATED WORLD HISTORY

1152 Strani — 1000 Fotografij

Ta knjiga obsega 1152 strani in ima okoli 1000 zgo-dovinskih listin in mnogo zemljevidov. Vsebuje naj-važnejše dogodke iz prvih zgodovinskih časov, pa do današnjih dni. — TO JE NAJPOPLNEJŠA ZGODOVINSKA KNJIGA. (Ta knjiga je posebno tudi zanimiva in koristna za učence v višjih šolah, ker jim v vsakem oziru pomaga pri njihovem uče-nju.)

ČUDILI SE BOSTE KO BOSTE KNJIGO VIDELI: VEZAVA JE v najlepšem imitacijskem unju. Pomislite! Samo \$1.50

PRESKRIBITE SI TO KNJIGO ŠE DANES!

The Modern Encyclopedia

KNJIGA VSEBUJE:

22,000 RAZLAG in 1200 SLIK

Najnovejša svetovna ENCYCLOPEDIA, v kateri more vsakdo kakoršnegakoli poklica najti raz-lago vsake besede spaznjate v njegove stroke.

KNJIGA VSEBUJE 1234 STRANI in JE OKURNO v PLATNO VEZANA — SKORO NEVERJETNO JE, DA JE MOGOČE TAKO NAJPOPLNEJŠO KNJIGO DOBITI ZA TAKO ZMERNO CENO.

CENA SAMO \$2 (Poštulna plačana.)

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street, New York, N.Y.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivo-sti iz vseh dob in delov sveta . . . Informa-tivna knjiga za vsakega rojaka, ki zasle-duje svetovne dogodke.

Čitajte zanimiv članek: "O LOVU IN LOVCIH," ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vsoto lahko pošljete v znakah po 2 oz. 3 cente, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trije zemljevidi v barvah: EVROPA LETA 1914; EVROPA PRED SE-DANJO VOJNO; EVROPA L. 1940

NAROČITE GA ŠE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Veli-ka Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni At-las (38 barvanih zemljevidov) — vse skupaj \$1.